

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se

cc: fi.fma.b@regeringskansliet.se

2021-02-05

Remissvar avseende betänkandet Ändrade regler om säkerställda obligationer, SOU 2020:61 (Fi2020/04379)

Fondbolagens förening har inbjudits att lämna synpunkter på rubricerat betänkande. Betänkandet innehåller förslag till hur svensk rätt ska anpassas till nya EU-regler om utgivning av säkerställda obligationer¹.

Såsom framgår av betänkandet har Sverige en stor och välfungerande marknad för säkerställda obligationer. Fondbolag är genom räntefonderna stora investerare i sådana obligationer. En utgångspunkt för förslagen i betänkandet har varit att i så stor utsträckning som möjligt behålla nuvarande svenska regelverk och värna den svenska marknads funktionssätt. Föreningen välkomnar denna ambition och har följande synpunkter på förslagen.

Regler för en "Svensk säkerställd obligation" (avsnitt 8.3 i betänkandet)

Dagens svenska krav på säkerställda obligationer går i delar längre än EU-reglerna. Dessa krav föreslås i stor utsträckning behållas vilket innebär att obligationer som utfärdas av svenska institut kommer att omfattas av högre krav än de som följer av EU-rätten. I betänkandet föreslås att en skyddad benämning införs för dessa obligationer; "Svensk säkerställd obligation".

Föreningen menar att det underlättar för investerare att det svenska regelverket behålls oförändrat i så stor utsträckning som möjligt och stödjer förslaget att endast dessa obligationer får benämnas "svenska".

Likviditetsbuffert och villkor för löptidsförlängning (avsnitt 11.3 i betänkandet)

I betänkandet föreslås att bestämmelser om en särskild likviditetsbuffert införs. Ett sådant krav följer av EU-reglerna och är nytt för svensk rätt. Bufferten ska täcka emittentens högsta ackumulerade nettolikviditetsutflöde för de närmaste 180 dagarna.

¹ Bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU.

Den fråga som framför allt aktualiseras är i förhållande till vilken förfallodag bufferten ska beräknas. Utredningen föreslår att beräkningen ska göras mot slutlig *ordinarie* förfallodag för obligationen. För en säkerställd obligation som ges ut med en förlängningsbar löptidsstruktur medger dock EU-direktivet att beräkningen av likviditetsbufferten får baseras på den säkerställda obligationens ”slutliga förfallodag”, dvs. den förfallodag som ska gälla för det fall löptiden förlängs. Den optionen föreslår utredningen inte ska utnyttjas. I betänkandet lyfts som en nackdel med en sådan ordning att det skulle ge incitament att regelmässigt ta in villkor om löptidsförlängning.

Föreningen delar uppfattningen att det generellt sett kan vara en nackdel för fondbolag som investerare att villkor om löptidsförlängning blir en standard på marknaden. Detta eftersom det behöver stå klart vilken löptid som gäller för en placering i en obligation som fondbolaget gör för en fonds räkning. Emellertid föreslås i betänkandet att en förlängning av ordinarie löptid endast ska få ske efter Finansinspektionens medgivande och under förutsättning att ”emittentinstitutet har en likviditetsbrist av sådant slag att ett medgivande i hög grad bidrar till att motverka fallissemanget”. En förlängning kommer därför inte att aktualiseras om det inte råder exceptionella förhållanden. Sådana kriterier som förutsättning för en löptidsförlängning mildrar de negativa effekterna för investerarna av att avtalsvillkor om förlängning används. Såsom påpekas av utredningen² bör investerare kunna utgå från att det ordinarie förfalldatumet gäller, även om obligationen är föremål för ett villkor om löptidsförlängning.

Föreningen är i stället oroad för de konsekvenser på likviditeten på marknaden för bostadsobligationer som, till följd av minskade emissioner, kan följa av att optionen i direktivet inte utnyttjas. Emittenterna har uttryckt farhågor för att det tillkommande buffertkravet kan få negativa konsekvenser för marknaden, eftersom det medför ökade kostnader. Effekten skulle mildras om optionen i direktivet fick utnyttjas. Det är inte klarlagt att en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan för svenskt vidkommande skulle medföra en sådan förstärkning av investerarskyddet att det skulle överväga risken för negativa effekter på marknaden. Föreningen menar därför att det bör övervägas ytterligare om det vid beräkningen av buffertkravet bör vara möjligt att utgå från det slutdatum som anges för en löptidsförlängning.

Övrigt

I betänkandet föreslås att nuvarande bestämmelser om fyllnadssäkerheter i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer, LUSO, upphävs. Mot den bakgrunden bör hänvisningen till fyllnadssäkerheter i 3 kap. 9 § första stycket LUSO utmönstras.

Föreningen har i övrigt inga synpunkter på förslagen i betänkandet.

FONDBOLAGENS FÖRENING

Helene Wall
chefsjurist

² S. 234.